

## PREDICĂ LA RADIO LUXEMBURG

iulie-august 1967

Vă salut pe toți cordial în Numele Domnului cu cuvântul din Ieremia 7:23 “Ascultați glasul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu.”

Prin gura prorocului Său, Domnul adresează acest cuvânt poporului Israel. Această promisiune pe care o face Dumnezeu este legată de o condiție: **supunerea**. Nu trebuie să uităm niciodată că încălcarea unui singur cuvânt al lui Dumnezeu este un păcat care atrage după sine tot felul de urmări. În Matei 7:21 chiar Isus spune: “Nu oricine Îmi zice: “Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.”

Citind aceste versete care urmează acestui pasaj, constatăm că cei care pretind că fac semne biblice, dar nu fac voia lui Dumnezeu, în ciuda binecuvântărilor, vor primi un răspuns din cele mai grave din partea Domnului.

Dragi copii ai lui Dumnezeu, la ce ne servește să inversăm rolurile, folosindu-ne de daruri zicând: “Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”(Matei 7:22) Dar dragii mei, aici este vorba ca noi înșine să fim străpunși prin aceste cuvinte ale Domnului din cuvântul următor: “Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine voi toți care lucrați fărădelege.” Ce mare întristare va cădea pe toți cei care practică darurile Duhului Sfânt fără să fie într-adevăr calificați de Dumnezeu! Noi trebuie să înțelegem aceasta ca să pricepem adevărul pentru care, cu toate că se numește înaltă binecuvântare, totuși Dumnezeu va răspunde ca în versetul de mai sus. Poporul lui Dumnezeu este chemat la o supunere completă față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Cel care nu rămâne în cuvântul lui Dumnezeu, nu rămâne în binecuvântare lui Dumnezeu. În zilele noastre un puternic apel este adresat poporului lui Dumnezeu, convingându-l să se retragă din tot ceea ce nu este conform cuvântului lui Dumnezeu. Această chemare a lui Dumnezeu nu mai îngăduie șchiopătare, este mai mult un ordin căci Dumnezeuul nostru este un Dumnezeu gelos. În 2Corinteni

6:17-18 citim: “De aceea: “Ieșiți din mijlocul lor și depărtați-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi.” Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic.”

Promisiunea de a fi Tatăl nostru depinde, în acest verset, de supunerea și separarea noastră.

Noi putem inversa ușor rolurile; dând mai multă importanță darurilor duhovnicești, decât supunerii întocmai față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Cel care nu ia în serios porunca de a se separa și care urmează totuși pe cei care au întors spatele în bună parte cuvântului lui Dumnezeu, predicând propriile lor tradiții, acela nu face altceva decât să-și vândă dreptul de întâi născut și el nu va avea nici o parte la binecuvântarea primului născut.

În Marc 7:8-9 citim: “Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni, precum spălarea picioarelor și a paharelor și faceți multe alte lucruri de acestea. Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.” Iar în versetul 13 adaugă: “Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!”

Voi ziceți: “Cum putem noi să păstrăm o tradiție omenească, părănd foarte creștină, în locul cuvântului lui Dumnezeu?”

Noi răspundem: “Fiecare învățătură care nu este bazată pe apostoli și proroci, deci nu este menționată în Biblie, nu poate fi de la Dumnezeu.”

Noi binecuvântăm pe Dumnezeu, căci El veghează personal ca Cuvântul Său să fie dat la timpul potrivit! Prin Matei 17:11, care este la fel ca Maleahi 4:5, Dumnezeu ne face să știm clar intenția Sa de a trimite un Ilie pentru a restabili din nou lucrurile. Apoi în versetul următor(vers. 12) vorbește în legătură cu Ioan Botezătorul-observați forma trecutului, din punct de vedere gramatical.

Prin îndeplinirea acestui cuvânt, Dumnezeu manifestă înțelepciunea Sa. În diferite perioade ale timpului, Dumnezeu a trimis prorocii Săi pentru a readuce poporul Său rătăcit, la drumul drept.

Acum, când trăim timpurile de pe urmă, Dumnezeu face toate eforturile ca să conducă din nou poporul Său în deplină supunere la

Cuvântul Lui. Din această cauză a trimis El și în zilele noastre un proroc. Prorocul adevărat, confirmat de Dumnezeu, va anunța întotdeauna cuvântul în ansamblul perfect al Scripturilor, putând a se recunoaște autoritatea unei slujbe deosebite. Tainele lui Dumnezeu nu se descoperă prin inteligență, ele sunt descoperite de Dumnezeu. *Aceia care au fost adevărați slujitori ai lui Dumnezeu, au pregătit întotdeauna căile Domnului, pentru ca binecuvântarea Sa, să stea din nou asupra poporului Său.* Înaintea primei veniri a lui Isus, Ioan Botezătorul a avut sarcina de a nivela drumurile zgronțuroase și de a pregăti drumul Domnului pentru ca slava lui Dumnezeu să poată fi descoperită.

Un proroc al lui Dumnezeu nu-și pregătește un drum al lui însuși; dimpotrivă, slujba sa, conform Scripturii, este de a readuce poporul la supunere față de Dumnezeul Său.

**Binecuvântarea nu se poate găsi decât în supunere, căci aceasta este mai bună decât încăpățânarea.**

Noi trăim într-un timp în care fiecare pretinde că predică după Biblie. Fiecare predicator, fiecare mișcare religioasă este convinsă că interpretează corect Cuvântul lui Dumnezeu. Totuși, această situație nu se justifică decât după un profund examen în lumina Sfintelor Scripturi și este de știut că nu este admis nici un rabat de la Cuvântul lui Dumnezeu. Este de aceea util să citim acest cuvânt din 2Petru 1:20-21 “Să știi că nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

Evreii nu au recunoscut niciodată pe Domnul la prima Sa venire și n-au recunoscut împlinirea Scripturilor sub ochii lor, deoarece ei credeau mai mult în propria lor interpretare a cuvântului lui Dumnezeu.

Ieremia a primit chemarea profetică: “Iată te pun peste neamuri și peste împărați, ca să smulgi și să tai, să dărâmi și să nimicești, să zidești și să sădești.”(Ieremia 1:10) Dumnezeu nu tolerează nici un alt dumnezeu alături de El, căci El zice: “Eu nu voi da slava Mea nimănui.” La fel, El nu tolerează în Biserica Sa existența doctrinelor care nu concordă cu Cuvântul Său. Prorocul pe care Dumnezeu l-a trimis pentru timpul nostru, a prezentat cu putere adevărul Sfintei

Scripturi despre dumnezeire, dovedind că Domnul Dumnezeu este unul singur, deși El se manifestă în diferite moduri.

Pentru cei ce cunosc cuvântul prorocilor acest adevăr nu le este străin: “Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, voi și robul Meu pe care l-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt; înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu și după Mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul și afară de Mine nu este alt Mântuitor.”(Isaia 43:10-11)

Citim încă în Isaia 45:5 “Eu sunt Domnul, și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu.”

Multe alte pasaje biblice asemănătoare ar putea fi menționate. Aceste versete demonstrează importanța pe care Dumnezeu o dă la ceea ce trebuie să cunoască poporul Său. Această cunoștință a singurului Dumnezeu trebuie să fie restabilită pe fondul biblic. În Isaia 45:6 este precizat: “Ca să se știe de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui că afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu sunt Domnul și nu este altul.” Acest verset exprimă încă o dată voința lui Dumnezeu.

Oamenii au căutat să aprofundeze cunoștința lor despre dumnezeire prin propria lor inteligență, dar nu și-au atins scopul. Aceasta nu se face decât atunci când Dumnezeu se descoperă El Însuși; apoi poate omul să arunce o privire în minunatele taine ale lui Dumnezeu. Ținând seama de aceasta, este important să nu ne lăsăm antrenați de alte gânduri, decât de acelea exprimate de Cuvântul lui Dumnezeu.

În Geneza 1:26 este scris: “Apoi Dumnezeu a zis: “Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...””

Cred că nu este alt text din Biblie care să facă să apară atâtea gânduri și opinii, ca acest verset. Pe acest verset s-a edificat și o doctrină care pretinde că Dumnezeu nu este unul singur. Totuși, cel ce citește cu atenție, va constata că ceea ce se referă la Dumnezeu este la singular: “Apoi Dumnezeu a zis...”

În continuarea acestui verset Dumnezeu vorbește ca și cum s-ar adresa cuiva, ca și cum alte persoane sunt prezente. Întrebarea care se pune este aceasta: “Cărui Dumnezeu i-a vorbit El ?”

Întrucât este o întrebare biblică, așteptăm ca tot biblia să ni-l dea. Un răspuns care nu vine din Biblie este mincinos, el nu poate fi

decât o falsificare a Cuvântului original al lui Dumnezeu. După Apocalipsa 22:18 blestemul lovește pe toți cei care adaugă ceva la Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci răspunsul pentru Geneza 1:26 trebuie să se găsească în interiorul Sfintelor Scripturi. Citind Iov 38:4-7, noi descoperim cuvântul spus de Dumnezeu lui Iov: “Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune dacă ai pricepere...atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” Această conversație se referă la crearea pământului și vedem clar cine era prezent la această creație. Din Vechiul Testament vedem cum Dumnezeu s-a descoperit adesea sub forma unui înger și de aceea putea El să spună îngerilor care erau cu El: “Să facem omul după asemănarea noastră.”

Pentru cei ce au inima deschisă și preferă să creadă Cuvântul lui Dumnezeu decât doctrinele oamenilor, le este clar că Dumnezeu nu a pronunțat niciodată un cuvânt care să dea impresia că El este format din mai multe persoane.

În ce privește originea creației este scris în Geneza 1:1 “La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.” Apoi Domnul veni cu îngerii Săi pentru a crea pământul. Îngerii Lui participă la acest eveniment cu strigăte de bucurie înaintea Domnului lor. În Ezechiel 28 ne este descrisă căderea lui Lucifer în mijlocul grădinii din Eden. Citim în parte a doua a versetului 12: “Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ajunsesei la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.”

În continuare, în vers. 13-19 avem o descriere a lui Lucifer în starea sa originală, înaintea căderii lui. Textul spune explicit că el se găsea în grădina lui Dumnezeu. În acel moment el locuia încă printre îngeri. Nu vrem să intrăm în alte amănunte referitoare la aceasta, dar nu este greu să recunoașteți citind Scripturile cărui Dumnezeu vorbea când crea omul. Din nefericire, oamenii au făcut imposibilul, interpretând versetele biblice unele împotriva altora. Cum am citit în cele două pasaje de mai sus.

Isaia stabilește dovada lui Dumnezeu și declară că poporul lui Dumnezeu este convins că El este unic. Cum ar fi deci posibil ca un singur verset din Biblie să zică invers? Nici un apostol sau proroc

nu folosește pasajul din Geneza 1:26 pentru a fonda doctrina dumnezeirii.

Adevărul biblic al unității lui Dumnezeu locuiește ca fundament original al poporului lui Dumnezeu din timpul nostru, cum a fost și învățătura pentru Israel, care nu crede decât într-un singur Dumnezeu. Acest Dumnezeu unic este Creator, Mântuitor, Împărat al împăraților și Domnul domnilor, Medic, etc. Da, El este totul în toți. Este cu precizie cauza multiplicității naturii Sale și existenței Sale. Prin cuvântul ELOHIM se înțelege ideea pluralității Sale. Totuși această pluralitate nu se raportează la persoane, ci la descoperirile unui singur Dumnezeu.

În concluzie, vedem că fratele Branham a fost un adevărat proroc al lui Dumnezeu, fiindcă el a învățat ceea ce toți prorocii au învățat înaintea lui. Învățând altfel decât cei din jurul său, a fost considerat un proroc fals.

Întrucât suntem la subiectul despre dumnezeire, este fără îndoială bine să vorbim de asemenea și de botezul biblic. Știți că Dumnezeu s-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Ca Tată este deasupra noastră; ca Fiu, El s-a găsit în mijlocul nostru; ca Duh Sfânt El este în noi.

Când Isus a dat porunca apostolilor Săi să meargă în toată lumea și să predice Evanghelia la toate popoarele, El a adăugat: “Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.” Cel care este atent la Cuvânt va constata că Domnul vorbește de un Nume în care ei trebuie să fie botezați și nu în trei titluri.

Dacă vrem să botezăm în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, trebuie să știm înaintea tuturor lucrurilor, care este acest Nume. Această condiție îndeplinită, vom putea atunci desăvârși-împlini porunca dată de Domnul.

Vă rog să remarcați că porunca de botez nu este dată la plural, ci la singular. Nu este scris “Numelor”, ci “Numele”. Întrebarea care trebuie pusă, atunci, este: care este Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt în care trebuie să ne botezăm? Noi nu vrem să primim răspunsul la această întrebare din gura unui om, ci de la Dumnezeu prin Sfintele Scripturi.

Această poruncă de botez a fost pronunțată de Învățător înaintea ucenicilor Săi. Pe de altă parte, la Rusalii imediat după pogorârea

Duhului Sfânt, Petru se ridică pronunțând prima sa predică. Răspunzând la întrebările celor ce ascultau, el spune: “Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt.”(F.A. 2:38)

Ne găsim acolo la începuturile bisericii pe care a dobândit-o Isus prin sângele vărsat pe crucea de la Golgota. Cu această ocazie, Petru dă primul răspuns valabil Bisericii, care de atunci înainte a rămas sfânt și aceasta până când credința va fi înlocuită de realitate. Domnul dăduse lui Petru cheile Împărăției și prin aceasta deplina autoritate în Numele Domnului Isus Hristos, prin puterea Duhului Sfânt. Petru transmite astfel Bisericii dispozițiile lui Dumnezeu. Petru a înțeles foarte bine pe Domnul și învățătura Sa. La subiectul despre botez el știa că nu este vorba de trei persoane sau de trei titluri, ci de Numele mai presus de orice Nume.

O, ce har! Căci și în zilele noastre Dumnezeu ne face această favoare de a primi prin Duhul Sfânt aceeași descoperire pe care au avut-o apostolii.

Este scris că toate lucrurile trebuie să fie stabilite pe dovada a doi sau trei martori. Și aceasta pentru că vrem încă să menționăm câteva pasaje care tratează despre botezul biblic. Faptele apostolilor 8:16 “... ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” Faptele apostolilor 19:5 “Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.”

Remarcați că la Ierusalim este Petru cel ce învață; în Samaria este Filip și în Efes este Pavel. Trei oameni ai lui Dumnezeu, în trei locuri diferite, la trei popoare diferite, învățând sub conducerea și prin descoperirea Duhului Sfânt același lucru. Cine poate pretinde că acești oameni erau eretici pentru că botezau în Numele lui Isus Hristos? Sau unii vor să le reproșeze că n-au înțeles pe Domnul și Învățătorul lor? Acum temeți-vă de Dumnezeu și mulțumiți-I proslăvind acest Nume scump pe care ni l-a făcut de cunoscut și nouă ca și apostolilor, căci noi nici nu am luptat pentru aceasta, ci doar am primit favoarea, mila Sa. Mulțumire lui Dumnezeu chiar și pentru acest fapt scump că a trimis pe robul Său acum, înaintea venirii Sale glorioase și ne-a făcut de cunoscut voia Sa. Prin acest

slujitor Dumnezeu a pus la loc acest adevăr biblic pe sfeșnic, care este Biserica lui Dumnezeu.

Eu nu aş vrea să fiu în locul acelor pe care fratele Branham îi tratează ca falși învățători. Simplu dar clar este că el a readus în lumină acest adevăr biblic uitată în decursul secolelor. Prin acest om al lui Dumnezeu, în timpul nostru, am fost învățați în perfect acord cu toți apostolii și prorocii de altă dată; aceasta este o dovadă că Dumnezeu vrea de asemenea, acum, să deschidă ochii poporului Său.

Pavel era perfect conștient de chemarea sa și de slujba sa; pentru a întări autenticitatea dumnezeiască a Evangheliei pe care el o vestea, spune în Galateni 1:8 “Dar chiar dacă noi înșine sau un înger venit din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Este un cuvânt extrem de serios. Cei care predică Evanghelia ar trebui să se întrebe înaintea lui Dumnezeu dacă ei vestesc în toate punctele aceași învățătură pe care Pavel și apostolii au vestit-o. Botezul face parte din Evanghelie, acela care nu-l practică se găsește, cum spune Cuvântul lui Dumnezeu, sub osândă.

Să repetăm: Domnul Isus a dat porunca să botezăm în Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt. Dar Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt titluri și nu nume. Este drept deci ceea ce au făcut apostolii după Rusalii, botezând în Numele Domnului Isus Hristos. Acest singur Nume este deci al lui Isus, Emanuel - Dumnezeu este cu noi. Deci conform Isaia 7:14, Emanuel care trebuia să se nască ca un om a primit Numele “ISUS”.

Desăvârșit este Cuvântul Său: “Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci”, pentru că noi recunoaștem că El restabilește din nou toate lucrurile și că El conduce poporul Său din nou spre adevărul biblic al bisericii primare.

“CEL CE ARE URECHI SĂ AUDĂ CE ZICE BISERICILOR DUHUL.”

- AMIN -